

FÂNTÂNA DIN ȘIRNA

LITERATURĂ *ISTORIE *ARTĂ *ȘTIINȚĂ *RELIGIE *ÎNVĂȚĂMÂNT *MANAGEMENT

ANUL I . NR. 1. IANUARIE – IUNIE 2005

APARE BIANUAL

Aspirând spre lume, din fereastra deschisă către orizonturile ei, pentru a nu ne dezrădăcina și "DESTĂRI", în spiritul gândirii lui Nicolae Iorga, istoricul, scriitorul, omul luminat și semănător de lumină, care scria că mai întâi "ne trebuie cultură tuturor, de sus până jos, dintr-un hotar al românimii până la altul, o cultură care să fie a noastră" să urăm revistei noastre :

"LA MULȚI ANI !"

DIN CUPRINS:

- * Revistele "ÎNFRĂȚIREA" și "MIORIȚA"
- * Biserica "Sf. Gheorghe", din Tăriceni, monument istoric
- * Aspecte ale vieții cotidiene de la Șirna, secolele II-III ? X d.Hr.
- * Poetul Valentin Popescu din Tăriceni
- * Școala de Arte și Meserii Tăriceni
- * Divertisment... antitabagie

"FÂNTÂNA" - HRISOV CONTEMPORAN

Arc peste timp

IMUNĂ la tot ceea ce poate să însemne partizanat politic, de orice fel, revista "FÂNTÂNA DIN ȘIRNA" continuă, după mai mult de șapte decenii, revistele locale: "ÎNFRĂȚIREA"(1928) și "MIORIȚA" (1931) al căror redactor și editor a fost distinsul învățător și om de cultură GEORGE A. COSTEA, din Hăbud, fruntaș cunoscut al învățătorimii prahovene, fondator și membru al colegiului redacțional al revistei "SCOALA PRAHOVEI" (1932) editată de "Asociația Învățătorilor Prahoveni".

"FÂNTÂNA DIN ȘIRNA" este și dorim să fie, atât cât timp va ființa , izvor curat de lumină, de nobilă spiritualitate, în ale cărei generoase pagini de literatură, istorie, artă, știință, religie, învățământ, management, cititorii să descopere că Șirna este o așezare cu o îndelungată istorie și cu valori remarcabile în toate domeniile creativității omenești.

FIE SĂ AIBĂ VIAȚĂ LUNGĂ ȘI SĂ SE BUCURE DE SPIRIJINUL ACELORA CARE AU PUTEREA ȘI DORINȚA DE A-L DA !

Colegiul redacțional

HRISOAVE

Arând, citim pe-un ciob de amforă romană

Că dacii n-au pierit în Dacia Traiană.

Pe buza arsă cât fibula de mac

Păstra înscris în brazda rămasă de la dac:

Aleasă mărturie, rotunde și pieziș,

Zgârieturi de boabe la timp de seceriș

Și-n smalț îndăltuită o așchie de brad

Sub care dulcea sevă s-a mistuit în vad.

Arând, citim pe-oglinda din lava milenară,

Drept testament străbun, nu-n litere de ceară,

Că-n malul de la Șirna cuptoarele de fier

Au străluciri de sceptre și rotunjimi de cer.

N-avurăm timp de scris la început de leat,

Dar nici contract de basne cu nimeni n-am semnat.

Săgețile – otrăvite s-au frânt pe-un singur scut,

Hrisov e-ntreg pământul pe care ne-am născut.

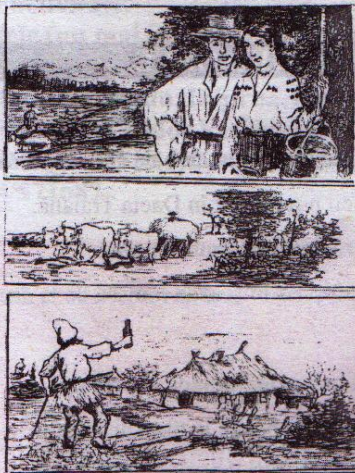

Poemul emblematic " HRISOAVE" a fost scris într -o seară, la Roma (20 iunie 1980), după impresionanta întâlnire cu Columna lui Traian, pe atunci înconjurată de o schelă metalică, și a apărut, sub semnătura Ion Deșirna, în revista "ROMÂNIA LITERARĂ", Anul XVI, Nr. 22, Joi, 2 iunie 1983

Revista **ÎNFRĂȚIREA** (1.01.1928)

În editorialul *Apărem...*, redactorul George A. Costea nota: *Școala și biserica, din cele mai vechi timpuri, au fost mână în mână, clădind un puternic pedestal pe care se realizează întreaga civilizație astăzi.*

Biserica a sădit în sufletele oamenilor sămânța credinței, exemplul fiind chiar Mântuitorul, iar școala le-a ascuțit mintea, le-a arătat calea de mers și mulți au ajuns descoperitori de teritorii, inventatori talentați, scriitori eminenți, oameni de stat, care mulțumită trudei învățătorului și preotului au tras brazde noi în viața satelor, ducându-le prin lumină la progres.

Ilustrații din *Înfrățirea*

În marele *Dicționar al presei românești*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, autorul Ion Hangiu semnalează apariția *Mioriței*, revistă lunară de cultură și folclor, tradiționalistă, având ca prim redactor pe înv. George A. Costea. Redacția și administrația revistei erau la Hăbud. Se tipărea la Tipografia Unirea din Ploiești. Fondurile se asigurau din serbările școlare și din abonamente care, de multe ori, rămăneau neplătite. Din motive de lipsă de resurse bănești, care nu ajungeau nici pentru necesarul de hârtie, revista a apărut numai în opt numere.

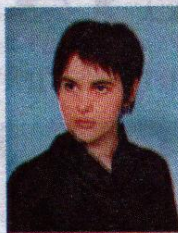
Programul revistei era unul cultural, de luminare a poporului, de emancipare prin instituțiile culturale și spirituale sătești: școală, biserică și cămin cultural. Apelul *VENIȚI LA NOI*, de pe prima pagină a primului număr, era conceput în viziune tradiționalist semănătoristă:

*De ideal ni-s inimile pline
Și sufletul ni s-a înfrățit cu dorul
Azi, când pornim prin văi și prin coline
Cu sfântul gând de-a ridica poporul.*

*Cu gândul tot spre zărilor albastre
Veniți cu noi, să tragem cale dreaptă,
Ne vor surâde miile de astre;
Veniți cu noi, izbânda ne așteaptă!!*

Red

BIBLIOTECA COMUNALĂ ȘIRNA

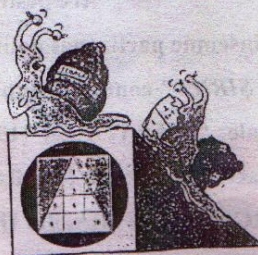

Biblioteca Comunală Șirna își oferă serviciile de lectură și împrumut tuturor locuitorilor comunei Șirna. În anul 2004 fondul de carte al bibliotecii s-a îmbogățit cu 837 de cărți, donate de Asociația Club Rotary Atheneum București, ajungând la peste 7800 de volume, față de 5000 în 1990.

Biblioteca Camelia - Iuliana Pîrva, studentă a Facultății de Administrație Publică, Universitatea Petrol Gaze Ploiești, a prezentat în cadrul Simpozionului 9 Mai, 2004, organizat de universitatea ploieșteană, comunicarea: *Aspectele ale deplasărilor militare germane și sovietice în timpul celui de-al doilea război mondial, în comuna Șirna.*

În decembrie 2004, la Simpozionul 1 Decembrie 1918, organizat la aceeași instituție, a susținut comunicarea: *Contribuția satului Hăbud la făurirea României Mari*, prezentând cartea cu același titlu, al cărei autor este înv. George A. Costea, publicată în 1930.

Cronicar

Ilustrații de Iuliana -
Camelia Pîrva la
cartea
**MATEMATICĂ ȘI...
POEZIE**, de Ion
Dumitru

24 APRILIE 2004

Aspecte de la lansarea cărții *Monografia comunei Șirna. Trecut. Prezent. Privire în viitor*, de Ion Dumitru

De la dreapta spre stânga, profesorii: Nicolae Dumitrescu, Nicolae Boaru, Ieronim Tătaru, Ion Dumitru, Liviu Nănău, Costel Dragu.

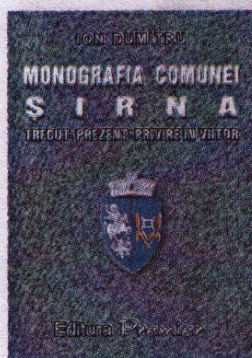

În centru: Constantin Grigorescu,
Dr. în științe economice, din
satul Șirna.

În centru: Valentina Dobrescu,
jurist/subinginer, alături de solista de
române Domnica Sorescu Voicu.

ION DUMITRU: MONOGRAFIA COMUNEI ȘIRNA - TRECUT, PREZENT, PRIVIRE ÎN VIITOR

O CARTE PENTRU NOI, CEI DE AZI, ȘI PENTRU VIITORIME

La Biblioteca Comunală Șirna, în ziua de 24 aprilie 2004, în organizarea Consiliului Comunal Șirna, a fost lansată prima monografie a comunei Șirna, tipărită la Editura Premier Ploiești. În prezența a numeroși participanți, cartea a fost prezentată de către: prof. Costel Dragu, primarul comunei, Ieronim Tătaru, redactorul șef al revistei *AXIOMA*, Ploiești, Nicolae Boaru, directorul Bibliotecii Județene Nicolae Iorga, Nicolae Dumitrescu, consilier la *Primăria Municipiului Ploiești*, scriitorul Ștefan Stan, Liviu Nănaș, consilier la *Direcția de Cultură, Culte și Patrimoniu Național Cultural Prahova*, Nina Grigore, muzeograf, Camelia - Iuliana Pîrvu, bibliotecară.

Note de lectură

- *Problematica monografiei, în primul rând sociologică, dar și arheologică, istorică, educativ - culturală și artistică (secțiunea a IV-a a lucrării, consacrată învățământului, culturii și artei, ocupă nu întâmplător 155 de pagini, devenind un fel de nucleu al cărții), moral - religioasă, sanitară și sportivă, poartă semnele revenirii la origini cu dragoste, emoție și recunoștință, întotdeauna însă cu grijă pentru înfățișarea adevărului, pentru obiectivitatea prezentării oamenilor, locurilor și evenimentelor (Ieronim Tătaru).*
- *Cine citește cartea va observa că este făcută cu metodă și stil. Metoda este inspirată din studiile de specialitate, promovate de adepții Școlii Sociologice a lui Dimitrie Gusti, dar nu se limitează, doar, la acest aspect, extinzând aria documentar-conceptuală și structurând-o tematic într-o înlănțuire factologică-pragmatică, aptă să distingă, mai bine, esențele informaționale ale materialului conținut (Nicolae Dumitrescu).*

- *O întreagă viață culturală și, mai larg, spirituală, re trăiește în pagini în care lirismul evocării cheamă și informația de arhivă. Sunt prezente mărturii de cronică și cercetări asupra personalităților reprezentative ale comunei, oameni care au izbutit în varii domenii: învățământ, știință, tehnică, teologie, cultură, artă.*

Monografia profesorului Ion Dumitru este o reușită imediat relevabilă pe plan prahovean, în care competența profesională își aliază o/sau izvorăște ardentă de locurile natale (Nicolae Boaru).

După decăpăcirea fagurilor cu miere,
o ultimă verificare a ramelor înainte de centrifugare.

Recenzii ale monografiei au apărut în presa ploieșteană: *PRAHOVA*, 20 aprilie 2004, **Cristea Bocioacă**; *AXIOMA*, mai 2004, **Nicolae Dumitrescu**; *Telegraful de Prahova*, 12 iulie 2004, **Dana Mihai**; *Informația Prahovei*, 11 noiembrie 2004, **Gh. Nedelea**.

Ing. Ion Andrei

BISERICA SFÂNTUL GHEORGHE, DIN TĂRICENI - MONUMENT ISTORIC

Biserica din Tăriceni cu hramurile Sf. Gheorghe, Adormirea Maicii Domnului și Înălțarea Domnului Hristos a fost zidită din temelie de Vel vistier Radu Scarlat Alexandrace și soția sa Marica, la anul 1735. Biserica are formă de navă și este construită din cărămidă subțire cu ziduri foarte groase. A fost refăcută și zugrăvită de marele ban și baș George Filipescu în anul 1843, tot în același an, în ziua de 19 noiembrie, fiind sfințită de către Sfinția Sa Kesaria Arhimandritul și Protopopul Marin Hagi din Ploiești sub păstoria Mitropolitului Neofit.

Între anii 1951-1956 pictura a fost executată, în întregime, în stil neo-bizantin și refăcută în anul 2004. În ziua de 8 noiembrie 1956 a fost sfințită din nou, cu binecuvântarea Prea Fericitului Părinte Patriarh Justinian.

Pr. Dumitru I. Mănescu

SFÎNȚIREA BISERICII SF. ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIL, DIN SATUL ȘIRNA

Biserica Sf. Arhangheli Mihail și Gavril s-a ridicat pe fostul amplasament al bisericii din bârne, în anul 1938, prin osârdia **pr. Grigore Iordăchescu** și cu sprijinul credincioșilor din sat. Construcția are formă de navă cu o turlă înaltă de până la 20 m. După refacerea picturii, în anul 2003, târnosirea s-a făcut în ziua de 9 mai 2004, eveniment cu mare semnificație religioasă la care au participat peste 800 de enoriași din toate satele comunei,

numeroși credincioși din localitățile învecinate, ca și fii ai comunei stabiliți în diferite orașe din țară. Ceremonialul de sfințire a fost oficiat de un sobor de 28 de preoți, onorat de Prea Sfințitul Episcop Sebastian Ilfoveanu și de Prea Cucernicul Protoereu Costică Dumitru.

Pr. Dumitru Moldoveanu

ARHEOLOGIE - ISTORIE M. EMINESCU: Vrei viitorul a cunoaște, te întorci spre trecut.

ASPECTE ALE VIEȚII COTIDIENE DE LA ȘIRNA PRAHOVA, SEC. II/III-X d.Hr.

Precum se cunoaște din rapoartele arheologice publicate până în prezent privind rezultatele arheologice de la Șirna Prahova, așezarea din această localitate s-a constituit imediat după cucerirea Daciei de către romani, în spațiul

sud-estic al Munteniei aflat sub supraveghere romană. Comunitatea din această așezare continuă să supraviețuiască în toată perioada sec. II/III-X. Cercetările întreprinse în această așezare au pus în evidență mai multe aspecte ale vieții cotidiene care demonstrează, după cum o să vedem mai departe, viețuirea neîntreruptă în perioada menționată.

Viața cotidiană din așezarea de la Șirna este demonstrată de prezența unor activități curente care se înșiră de la ocupații fundamentale, precum cele de cultivare a plantelor cerealiere și de creștere a animalelor, până la meșteșuguri specializate despre care vom vorbi mai jos.

LOCUINȚE. În ceea ce privește viața de zi cu zi la Șirna, este de remarcat faptul că avem de-a face cu o așezare stabilă, permanentă, în care se detașează sub aspect constructiv cele peste 120 de locuințe semiadâncite cu suprafața ce nu depășește circa 9 m.p., locuințe construite trainic a căror durată este estimată la circa o generație.

OBIECTE DE UZ CASNIC. În ceea ce privește aspectele cotidiene din așezarea menționată, în primul rând sunt dovezi privitoare la preocupări de natură casnică, așa cum demonstrează pietrele și obiectele descoperite în locuințe, precum fusaiole de tipuri și variante multiple, argumente ale îndeletnicirilor de tors și țesut fire în vederea confecționării de îmbrăcăminte. De asemenea, sunt de remarcat numeroase împungătoare din os de animal folosite la confecționarea pieselor de îmbrăcăminte în special din piei de animale. Resturile acestui gen de prelucrare a osului au fost descoperite în mai toate locuințele, întrebuințarea lor fiind diferită, ca de exemplu pieptini din os cu plăsele, forma lor fiind a unui clopot, în special cele din sec. IV d.Hr.

Pentru activitatea zilnică destinată alimentației, fiecare locuință avea un cuptor scobit în peretele din nord în cea mai mare parte, pe vatra căruia, puternic arsă, se preparau alimentele. Asemenea cuptoare însoțesc toate locuințele din epocile menționate. În exteriorul locuinței, în cazuri mai rare, se construiau cuptoare casnice de dimensiuni diferite în funcție de solicitările familiale.

MEȘTEȘUGURI. Cum am amintit deja, în așezări se întâlnesc și vestigii ale unor meșteșugari specializați, în sensul că nu toți membrii comunității exercitau asemenea meșteșuguri, ci numai anumiți indivizi care moșteneau din tată în fiu, din generație în generație, o asemenea îndeletnicire, ce presupunea cunoștințe și tehnici mai deosebite. Așa, de pildă, meșteșugul olăritului, destul de bine cunoscut acum datorită cercetării fragmentelor ceramice descoperite în așezare. De asemenea, s-au descoperit resturi ale cuptorului de ars ceramica.

Un meșteșug cu totul aparte, care are o semnificație aparte în legătură cu viața neîntreruptă a comunităților de la Șirna, este reprezentat de exploatarea și prelucrarea fierului, așa cum probează descoperirea până în prezent a 15 cuptoare aproape păstrate integral, altele fiind distruse de la origine prin necesitatea scoaterii din creuzet a lupelor de fier după procesul de detașare a oxizilor de fier din materialul steril. Menționăm că asemenea preocupări au fost identificate în toată perioada sec. III-X, ceea ce dovedește neîntrerupta activitate de prelucrare a fierului în așezare. Căruțe întregi de zgură rezultată de la reducerea minereului de fier au fost recoltate de pe toată zona arheologică cercetată.

Complexitatea și dificultatea realizării lupelor de fier precum și dificilul proces al prelucrării lupelor, operații ce presupun cunoștințe complexe privind sursele de exploatare,

modalitățile tehnice de realizare a cuptorului de redus, cele privind prelucrarea propriu-zisă a pieselor cerute de comunitate sunt tot atâtea dovezi ale exercitării meșteșugului de exploatare și prelucrare a fierului în așezarea de la Șirna, meșteșug și cunoștințe ce se transmiteau din tată în fiu. Este exclusă participarea la aceste procese a unor elemente din sânul populațiilor migratoare (*barbare*).

Suntem, deci, în fața unor dovezi materiale de o valoare impresionantă în ceea ce privește informațiile despre modul de viață al populației autohtone de pe teritoriul carpato-danubian în mileniul I d.Hr., în aceasta constând importanța deosebită și a descoperirilor din așezarea de la Șirna pe tot parcursul sec. II/III-X.

Muzeograf Nina Grigore

VIZITALUI NICOLAE IORGA ÎN COMUNA ȘIRNA

Nici unul dintre oamenii de cultură ai neamului nostru nu a străbătut țara în lung și în lat, pământul ei, pentru a cunoaște istoria, oamenii și valorile materiale și spirituale create de aceștia, așa cum a făcut-o marele istoric Nicolae Iorga.

...Venind de la Bălțița pe vechiul *drum al sării*, marele istoric pătrunde în satul Brătești. În acel an, vara anului 1928, satul arăta a fi un adevărat șantier. Un număr de case se afla în construcție. Satul Brătești trăia, asemenea celorlalte sate ale țării, prefaceri materiale favorabile, ca rezultat al marii reforme agrare din 1921. Și, cum era și firesc, vizitatorul s-a oprit la biserica satului, ridicată pe un tăpșan, purtând hramul *Adormirea Maicii Domnului* și al *Sfântului Ierarh Nicolae*. Preot al satului a fost în acel timp Vasile Sava. Acesta, aflat pe post de ghid, a răspuns la întrebările neobișnuitului musafir. Luând, astfel, cunoștință de realitățile din viața satului, ca și de fondul de carte al bisericii situate în vecinătatea familiei studentului său, Nicolae Popescu, zis Nită, marele om de cultură a acceptat să-i cunoască și pe ceilalți componenți ai familiei acestuia, la care a și înnoptat, având asupra sa un sac de cărți *recoltate* din podul bisericii din Brătești.

Patru ani mai târziu, Nicolae Iorga reîncepea vizitele în satele situate între Cricovul Dulce și Prahova. Marele istoric deținea demnitatea de prim-ministru al României. Era într-o zi de duminică, 5 februarie 1932.

Știind bine că-i sunt numărate zilele, în fruntea guvernului țării, istoricul pornise din nou la drum pentru a se convinge de cât sunt de neîntemeiate vorbele de prin gazete, conform cărora lumea satelor fierbe de nemulțumire și se gătește de tulburări (N. Iorga, *Oameni buni*, în *Dreptatea*, nr. 1, anul IV, Ploiești, 1932, p. 1). Vizita marelui istoric și om politic a început în satul Tinosu. Au urmat satele Tăriceni, Șirna și Varnița. Primul-ministru al României a dorit să se convingă personal de veridicitatea veștilor din gazete, precum și de existența celui *cazan* din lumea satelor, aflat pe punctul de a da în clocot.

Nu cunoaștem dacă premierul s-a întâlnit cu autoritățile locale ale comunei Șirna. Din cele observate ca și din discuțiile pe care le-ar fi avut cu unii cetățeni ai acestor așezări și-a dat seama că toate acele bănueli sunt infirmate de *aceeași vrednicie a vieții țărănești temeinic așezate pe pământul strămoșesc*. Primul-ministru este impresionat plăcut de casele de zid ridicate de la 1920 încolo în aceste trei sate prahovene. Fără îndoială, situația materială bună a țăranilor din aceste sate, și nu numai, este rezultatul

înfăptuirii, după desăvârșirea unității naționale a românilor în anii de domnie ai regelui Ferdinand I, a marilor reforme politice, economice și sociale. În cadrul acestora se înscriu la loc de frunte și de cinst, legile privind reforma agrară, care au accelerat progresul economic, social și cultural în lumea satelor țării.

Prof. Matei D. Savu

POEZIE: VALENTIN POPESCU, originar din Tăriceni

Fiul Dumitrei și al lui Filip Popescu, din Tăriceni, s-a născut la 7 octombrie 1951. După absolvirea Școlii Generale Tăriceni, în 1966, se stabilește la București. În 1968 îi cunoaște pe poeții Ion Bănuță și Ion Horea, care îl încurajează să scrie.

ACTIVITATEA PUBLICISTICĂ:

- 1970, Fănuș Neagu îi publică primele versuri în *Luceafărul*;
- 30.11.1974, publică poeme în *Atelierul literar* al lui Geo Dumitrescu;
- 1974-1984, publică în *Luceafărul* aproape un volum de poeme și câteva eseuri;

- 1975-1978, publică poemele nonconformiste: *Cuvintele sunt, Locul din fața soarelui, Intrarea în zi, Eternități, Erotică*, îndreptate împotriva unei simbolistici greoaie și vetuste;
- 1977, îl cunoaște pe **Nichita Stănescu**, merge în câteva rânduri la casa poetului, din str. Amzei, și ascultă prelegerile acestuia. Este încurajat de poet să scrie cartea *Locul din fața soarelui*. În același an participă la cenaclul *Numele poetului*, condus de **Cezar Ivănescu**. Liceul din Buftea îi acordă Premiul special pentru literatură;
- 8.10.1980, publică împreună cu 22 de poeți o plachetă de versuri în colecția *Biblioteca Luceafărului*. Poemele *Fire de iarbă* și *Asemănarea aceasta* sunt apreciate de poeții **Grigore Hagiu** și **Ion Gheorghe**, iar prof.univ. **Nicolae Ciobanu** le apreciază drept *cele mai proaspete sonuri ale lirismului românesc*;
- 16.12.1993, criticul literar **Alex Ștefănescu** face apel, în revista *Zig-Zag*, către edituri, să i se publice cărțile. Poemele *Îngerul, Prezența neantului, Ramura ruptă* sunt nominalizate pentru premiul *Mașina de scris*;
- 1994, martie, publică cu pseudonimul **I.Pagu** esul *Arta nu agonizează la Mașina de scris*;
- lucrează, în prezent, la finalizarea cărților sale: *Locul din fața soarelui, Prezența neantului, Vara lui Armstrong, Răzvrățiri*.

A predat un singur manuscris către Editura *Cartea Românească*.

STUDII: 1977-1979, studii tehnice de analist programator;
1993-1995, cursuri de inginerie managerială în cadrul Facultății U.P.G. Ploiești (neterminate)

FÂNTÂNA

Am trecut drumul prin pulberea albă
La fântâna cu ciutura sus,
Pumnul tău strâns pe zaua lanțului, albă,
Părea o stea pe un fir de lumină pus.

Am trecut drumul de sete prin soare,
Aproape să fiu să-ți sărut perle de apă din păr,
Clipa, ca de obicei, a rămas zburătoare,
Iar tu, o fântână de dor.

MARGINE VECHE DE SAT

Margine veche de sat
Unde am șezut cândva și am plâns,
M-au știut doar măceșul și un arbust ghimpat,
Grădini cu zarzări subțiri distilați în apus.

M-au știut doar dulăii de la o casă mică
Ce m-au adulmecat târziu după tristețe,
Cerule dinspre rafinării cu un surâs
Și maci aprinși păreau, totuși, să mă răsfețe...

Și satul s-a trezit curat ca un nufăr
În pașii mei pe marginea lui de argint,
Lumea de care aveam să sufăr
Pășea încet, din somn, spre labirint.

THRILLER

S-a deschis fereastra deodată,
Perdeaua se agită peste cărți,
Dar s-ar putea
Să nu fie vântul...

S-ar putea ca cineva să fii
Vrut să privească din noapte
Prin spărtura de fulger
Tu, Doamne ?

Sau poate un înger...

POEM

Neantul ca un hoț
Se strecoară încet pe sub ușă
Are intenții mari de căpușă
Nu mă mai gândesc la nimic
În seara pe ducă
Stăruie doar imaginea unui bătrân
Căutând în pământul tarabelor, noaptea,
Un morcov, o nucă...
Nu mă mai gândesc la nimic
Gândul e și el o cireasă amară
Numai Dumnezeu știe cine cum va trăi

ÎNVĂȚĂMÂNT

INTELECTUALUL DIN ÎNVĂȚĂMÂNT CA PEDAGOG SOCIAL - CULTURAL

În literatura pedagogică interbelică s-a scris mult pe tema *Învățătorul-pedagog social-cultural*, prin învățător înțelegându-se, în sens larg, intelectualul din învățământul preșcolar, primar, gimnazial și liceal.

Cele mai multe studii și articole care au tratat o asemenea problemă se refereau la învățătorul din mediul rural, care era văzut ca un luminător al satelor, un luptător împotriva întunericului neștiinței de carte, un model uman demn de urmat din toate punctele de vedere.

Cu timpul, îndeosebi în anii de după 1945 și până... (?), un asemenea nobil statut s-a deteriorat foarte mult din diverse motive, unele ținând chiar, din păcate, de *învățătorul* însuși: eșuarea unora în alcoolism, izolarea de mediul social, excesul politizant în educație etc.

Dar nu toți învățătorii satelor au fost atinși de aceste traume. Cei mai mulți și-au onorat și continuă să-și onoreze profesia, rolul de intelectuali dăruitori, de oameni care se bucură de stima concetățenilor, a foștilor elevi, a trecătorului de pe drum.

Este o mare satisfacție sufletească să auzi pe cineva spunând: *Mulțumesc, domnule învățător, pentru tot ce reprezentați în viața mea, în devenirea mea profesională, în ființa mea de OM!*

Red.

ȘCOALA DE ARTE ȘI MESERII TĂRICENI

După analiza efectuată de Inspectoratul Școlar al Județului Prahova și demersurile reprezentanților autorităților locale (primari și directori de școli), s-a aprobat de către Prefectura Județului Prahova și Ministerul Educației și Cercetării, în baza planului

județean de școlarizare, înființarea a 13 școli de arte și meserii în mediul rural, printre care și în comuna Șirna, și patru în municipiul Ploiești, începând cu anul școlar 2004/2005, profilurile fiind stabilite în funcție de specificul și meseriile cele mai solicitate în diferitele zone ale județului nostru.

Școlile înființate în localitățile rurale sunt o mare binefacere pentru tineretul sătesc deoarece oferă o calificare într-o viitoare profesie, încă de la absolvirea unităților de învățământ respective.

Începând cu anul școlar 2004/2005, Școala cu Clasele I-VIII Tăriceni devine Școala de Arte și Meserii Tăriceni, în cadrul căreia funcționează o clasă a IX-a cu profil agricol cultura plantelor, în care sunt înscriși 20 de elevi din comuna Șirna și din localitățile învecinate: Ologeni și Cocorăști-Colț.

Durata de școlarizare este de doi ani, după care, absolvenții, în urma examenului de competență, primesc un atestat de calificare, având astfel posibilitatea să urmeze clasele a XI-a și a XII-a, la un liceu de profil, să se înscrie la școala de șoferi și să beneficieze de drepturile de șomer.

Prof. dr. Ecaterina Savu

Instruire informatizată la Școala cu Clasele I-VIII Hăbud.

Lecție la Școala cu Clasele I-VIII Varnița.

MANAGEMENT: CONCEPT ȘI STILURI DE CONDUCERE

Etimologic, cuvântul *management* derivă din verbul englezesc *to manage*, care are înțelesurile: A.1. a mânui, a dirija, a conduce; 2. a conduce, a guverna, a administra; 3. a conduce, a stăpâni (pe cineva), a ține în frâu, a supraveghea, a îmblânzi (un animal); 4. a duce la capăt, a duce la bun sfârșit (o lucrare, o acțiune, o intenție, o hotărâre), a se descurca, a face față la; 5. a mânca, a servi o bucată; B.1. a reuși, a izbuti, a avea succes, a eficientiza.

Management = 1. conducere; 2. administrare; 3. pricepere.

Manager = 1. director; 2. administrator.

Sintetizând diferitele accepțiuni ale noțiunii, Institutul Britanic de Management definește astfel managementul:

1. Artă și știință de a conduce și a administra munca altuia în scopul de a atinge obiective precise;
2. Artă și știință de a lua decizii;
3. Integrarea prin coordonare a factorilor: muncă, materiale și capital pentru a obține maximum de eficiență;
4. Acceptarea responsabilităților sociale printr-o pregătire economică și reglementarea diferitelor funcții îndeplinite de o întreprindere pentru executarea unei sarcini precizate.

Din această definiție rezultă următoarele caracteristici generale:

1. Managementul vizează activitatea de conducere, administrarea și gestionarea întreprinderii/instituției;
2. Managementul operează în principal cu trei elemente de bază:
 - a) idei: stabilirea perspectivei, fixarea obiectivelor, programe, elaborarea politicilor de acțiuni;
 - b) relații: stabilirea structurii organizatorice, precizarea legăturilor, descrierea posturilor, cerințele posturilor; centralizare, descentralizare;
 - c) oameni: selectarea, formarea și perfecționarea conducătorilor; motivarea, asigurarea inovației, delegarea autorității, sistemul de raportare și evaluare a rezultatelor; măsuri de corecție, recompense.

Stiluri de conducere

Cei mai mulți autori disting cinci stiluri de conducere eficace, fiecare având și varianta ineficace (Vezi: Ion Petrescu Ernő Domokos, *Management general*, Ed. Hyperion, București, p.p. 12-13, 303-305).

Conducere eficace

Tip de director/administrator:

1. organizator
2. participativ
3. întreprinzător
4. realist
5. maximalist

Conducere ineficace

Tip de director/administrator:

1. birocrat
2. paternalist/demagog
3. tehnocrat/autocrat
4. oportunist
5. utopist modern

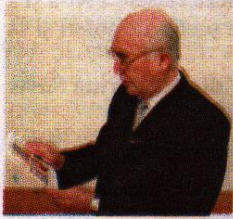
În numerele viitoare ale revistei vor fi publicate în cadrul acestei rubrici: informații (date exacte/aspecte concrete, scurte studii aplicative/esențializate) referitoare la managementul unităților economice, instituțiilor și resurselor umane și materiale ale comunei Șirna.

Pentru început, primele informații:

- Consiliul Județean Prahova, prin Hotărârea nr. 31 din 21 martie 2005, a aprobat pentru comuna Șirna, în vederea echilibrării bugetului local, sumele: 360 milioane lei poliție comunitară și 898 milioane lei continuarea construcției grădiniței din satul Varnița;
- Inspectoratul Școlar al Județului Prahova a dotat Școala de Arte și Meserii Tăriceni, în septembrie 2004, și martie 2005, cu 165 bănci, 180 scaune, 10 table, 5 catedre, 5 cuiere.

Ec. Vasile Mihai,

CUM VORBIM, CUM SCRIM ? PENTRU UN NOBIL RESPECT FAȚĂ DE LIMBA ROMÂNĂ

Româna este o importantă limbă latină, cu pondere medie în Europa.

Spre deosebire de diferitele limbi europene, ca și de altele care se vorbesc pe glob, româna este, prin excelență, flexionară. Această principală caracteristică facilitează conversația gândirii în cuvinte, propoziții și fraze, în enunțuri logice, coerente, cursive, expresive, clare, precise, personalizate.

Metaforic, numeroși scriitori, referindu-se la această excelență a limbii române, și-au exprimat admirația și respectul pentru limba maternă, româna, în diverse modalități, fie prin însuși modul de a scrie, fie prin memorabile judecăți de valoare.

Dacă vorbind sau dorind să scriem/edităm/publicăm ceva am avea tot timpul în minte arhicunoscutele (mult ignorate de unii) emblematice cuvinte:

- ...limbă ca un fagure de miere (M. Eminescu);
- Limba noastră-i o comoară (Al. Mateevici);
- Limba română este patria mea (Nichita Stănescu);

nu ni s-ar mai oferi zilnic ochilor minții și auzului deprimantul spectacol caleidoscopic al stricătorilor de limbă, cu atât mai grav cu cât este produs de mass-media, la nivel național, sau de diriguitorii comunitari/locali, aflați, mai mult sau mai puțin temporar, în diverse posturi oficiale.

O altă foarte importantă particularitate a limbii române o constituie natura ei fonetică, recunoscută și ilustrată prin principiul ortografiei fonetice: *Scriem cum vorbim*. Numai că acestei formulări este necesar să-i adăugăm nuanțările: *Scriem cum trebuie să vorbim și să auzim CORECT*.

O rară calitate a limbii române constă în sonoritatea ei muzicală, care o deosebește de limbile dure, intens consonantice.

Față de alte limbi, româna are în plus vocala *ă*, capabilă să producă un efect de muzicalitate, de nuanțare/diferențiere a sonorităților naturale. Scriitorul american, laureat al Premiului Nobel (1976), Paul Bellow, autor al romanului *Iarna decanului*, inspirat din realitățile românești de prin anii 1970-1980 (interzis de cenzura de la noi, de atunci) a sesizat caracterul *extrem de melodos* al limbii române.

Limba română produce o bucurie tainică și când este rostită și când este scrisă cu har, cu harul care îi este nativ, cu nobil respect.

Primul mare poet care a descoperit darurile naturale ale limbii române este, desigur, Eminescu - poetul care a făcut ca, dintr-o dată, cuvintele să se cunoască și să se logodească într-o bucurie tainică, cum scria un alt mare virtuoz zămislior de limbă românească, Mihail Sadoveanu (scriitor pe nedrept ignorat de unii buldozeriști contemporani), argumentând cu versurile eminesciene:

<i>Adormind de armonia</i>	<i>Dintre sute de catarge</i>
<i>Codrului bătut de gânduri,</i>	<i>Care lasă malurile,</i>
<i>Flori de tei de-asupra noastră</i>	<i>Câte oare le vor sparge</i>
<i>Or să cadă rânduri-rânduri.</i>	<i>Vânturile, valurile?</i>

Mihail Sadoveanu detecta în aceste versuri melodia interioară prin care textul apare ca un libret, armonia dintre trup și suflet, concordanța dintre idei, sentimente, emoție și cuvânt, toate sub semnul comunicării și artei superioare.

Dar...există și o lipsă de mare DAR!

Cele mai multe dovezi de lipsa de DAR, de incultivare a limbii, apar în domeniul scrisului.

Excluzând greșelile omenеști de redactare/tehnoeditare, bine ar fi să nu se întâmple și acestea, explicabile prin diferite motive (oboseală, neatenție, contaminare, corectare rapidă, superficială, defecțiuni de ordin tehnic etc.), deconcertante, lipsite de motivație științifică/rațională, agravante sunt agresiunile la atributele limbii române, de tipul:

- tehnoredactarea fără semne diacritice producătoare de monstruoziități, de texte ridicole, cu grave efecte asupra învățării limbii române de către copiii/elevi, străini sau vorbitori mai puțin cultivați;
- nesiguranța sau chiar necunoașterea normelor standard ale limbii române literare contemporane ca rezultat al unor carențe flagrante de informație lingvistică științifică;
- permisivitatea apariției unor texte/difuzarea lor în public (studii, articole, adrese, circulare, ordine, rapoarte, procese-verbale, cereri etc.) cu grave greșeli gramaticale, lexicale, de ortografie și punctuație.

Să ne oprim numai la aceste trei aspecte. În Franța se consideră că ortografia este o problemă de CULTURĂ. Recent, în Franța, a apărut cartea memoriilor lui Napoleon cu greșelile de ortografie din manuscrisele împăratului, care era un mare orator, dar avea probleme cu scrisul. Cartea se bucură de mare succes în Franța și prin *curiozitățile* de ordin lingvistic. Acest succes nu înseamnă că francezii îngăduiesc agramatismul.

În ceea ce ne privește, o asemenea circumstanță franțuzească nu ne scutește de permisibilitățile atât de evidente într-o mare parte din publicistica românească la nivel național, județean, local și instituțional.

Câți dintre noi suntem NAPOLEON?!

Prof. Ion Dumitru

A comunica ceva este un fapt al naturii, a primi o comunicare, așa cum este ea gândită, este faptul culturii. (J.V. Goethe)

De multe ori limba taie mai mult decât sabia. (Anton Pann)

Dar cuvintele sunt lacrimile celor ce ar fi voit așa de mult să plângă și n-au putut. (Lucian Blaga)

Lucrurile nu sunt greu de făcut, ceea ce este greu este să fim în stare să le facem. (Constantin Brâncuși)

Mulți cred că pot iubi umanitatea fără a iubi o singură ființă umană. (Nicolae Iorga)

Omul cu adevărat bun este doar cel care ar fi putut fi rău și n-a fost. (Nicolae Iorga)

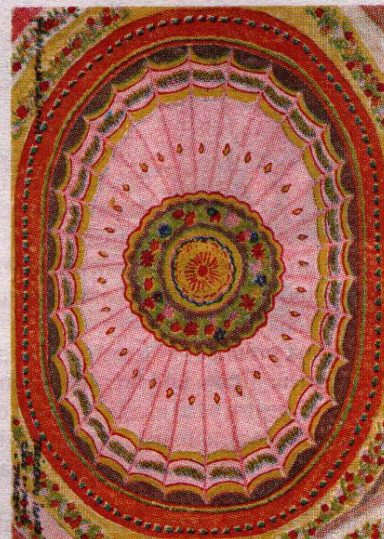
PLASTICĂ: DESENE ALE COPIILOR - J. KEATS: *Un lucru frumos este o bucurie veșnică.*

Peisaje

Mihai Dumitru, clasa a IV-a,
Școala George Coșbuc Ploiești

Tăriceanu Ioana, clasa a VIII-a,
Școala Tăriceeni

Daniel-Elisei Obreja, clasa a VI-a,
Școala Hăbud

Lavinia Tănase clasa a IV-a,
Școala Tăriceeni

Magdalena Neagu, clasa a VIII-a,
Școala Tăriceeni

Mihaela-Berta Hariton, VIII-a,
Școala Varnița

M-am născut la 22.I.1935, în com. Șirna, jud. Prahova, într-o familie de țărani agricultori. Tatăl Bucur (zis Friț), mama - Rada.

Școala primară am absolvit-o în 1946 în comuna natală, având ca dascăli pe domnii învățători Maria și Matei Costache, despre care am numai amintiri foarte plăcute.

Și acum, de câte ori revin în sat, la țară, cum spunem, nu pot să nu aprind o lumânare și la mormântul dâșnilor și să mă rog pentru odihna sufletelor lor.

Am fost premiant în fiecare an, împreună cu Dumitru Ion, colegul meu. Eram invidios pe el, nu pentru că împărțeam premiul, ci pentru că el mergea prin sat cu coroana pe cap, de la școală până acasă, aproape 1 km, și-l vedea lumea, în timp ce eu, care eram vecin cu școala, din 20 de pași eram acasă și nu mă vedeau decât ai mei.

Din lipsă de posibilități materiale pentru continuarea studiilor, după absolvirea a patru clase am rămas acasă, ajutându-mi familia la treburile gospodărești.

După doi ani, ca urmare a reformei învățământului, în satul Tăriceni s-a înființat ciclul II, cu clasele V-VII, și m-am putut înscrie în clasa a V-a. Cu destule greutate materiale și de data aceasta (mergeam la școală desculț, până cădea bruma, îmbrăcat cu ce aveam, cu minim de rechizite școlare și fără manuale) am reușit să termin ciclul II.

Am avut profesori foarte buni ca: Marilena și Anghel Grigorescu, Iulia Banu, Marin Gh. (Bulgaru).

În continuare, am dat examen la Liceul I.L.Caragiale din Ploiești, reușind printre primii. Am fost bursier pe toată perioada studiilor liceale. Am fost prima promoție care am terminat cu 10 clase și astfel am absolvit în 1954, în același an, cu cei care au terminat 11 clase. Concurența pentru facultate devenea în felul acesta foarte mare, încât, deși aveam note foarte bune, mă temeam pentru reușită.

Dar mi-a surâs norocul. Am fost propus și selecționat, după verificările de rigoare ale Ministerului Comerțului Exterior, din București, pentru a mă prezenta la examenul de admitere la Institutul de Comerț Exterior din București. M-am prezentat și am reușit pe locul al II-lea. Am terminat primul an de studiu cu note de *foarte bine* la toate materiile, ceea ce a făcut să fiu selectat să concurez pentru continuarea studiilor în același domeniu, în calitate de bursier al statului român, în URSS, la Moscova. Au fost șase candidați pe patru locuri. Am fost primul în cadrul concursului.

În aceste condiții, începând cu 1955 am devenit student (tot în anul I) al Institutului de Comerț Exterior din Moscova.

Începând cu anul IV de studii, Institutul s-a unificat cu cel de Relații Internaționale din Moscova, devenind Facultatea de Relații Economice Internaționale în cadrul acestuia, pe care am absolvit-o în 1960, fiind declarat economist, cu specialitatea **economia comerțului exterior**.

Întors în țară în 1960, am fost pus de Ministerul Învățământului la dispoziția Ministerului Comerțului Exterior, care m-a repartizat la Întreprinderea de Comerț Exterior *Românoexport*, ce avea ca obiect de activitate exportul și importul mărfurilor specifice industriei ușoare: mărfuri de larg consum (țesături, confecții, tricotaje, încălțăminte etc) și materii prime. Am fost încadrat ca economist la Serviciul Export Confecții-Tricotaje. Pe parcurs, am avansat la economist principal, economist principal I, consilier (post de conducere cu drept de primă semnătură în relațiile interne și externe ale întreprinderii), iar ca funcție am fost: Șef de Zonă, Adjunct Șef Serviciu, Șef Serviciu și Consilier.

Începând cu 1963 am efectuat deplasări în interesul serviciului în țările: Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, R.F.G., R.D.G., Italia, Austria, Franța, Olanda, Belgia, U.R.S.S., Mongolia.

Din 1974 până în 1985 am lucrat la Întreprinderea de Comerț Exterior *Confex*, tot la exportul de confecții. În continuare, până în 1997, când m-am pensionat, am lucrat la Ministerul Comerțului Exterior ca profesor în cadrul Centrului de Perfecționare a Cadrelor din Sistemul de Comerț Exterior.

Câteva date despre viața personală:

În 1956, în timp ce mă plimbam prin unul din parcurile Moscovei, am cunoscut-o pe Vera, viitoarea și actuala soție, proaspăt absolventă de liceu și viitoare studentă a Institutului Tehnologic de Chimie, pe care l-a absolvit în 1963. Moscova, rușoaică get beget, părinții provenind din regiunea Ivanovo. În 30 decembrie 1957 ne-am căsătorit la Moscova.

Am trecut să locuiesc cu familia ei (mama, un frate și o soră, mai mici). Tatăl murise pe front, în luptele de la Orel.

După ce în 1960 ne-am întors în țară, veneam și la Șirna și, ca un reflex al copilăriei când, asemenea colegilor de clasă, mă duceam cu vitele la păscut, *La câmp, La pădure, în Mal, la arie*, pe la *Puful Ghiocoeaiei* sau *Fântâna lui Hârțu*, precum și pentru a simți pe arșiță căldura pământului natal, în luna lui-cuptor, iulie, umblam desculț prin praful de pe drum, împreună cu soția mea, surprinzând și stârnind curiozitatea consătenilor.

În 1967 soția a renunțat la cetățenia sovietică și a devenit cetățean român.

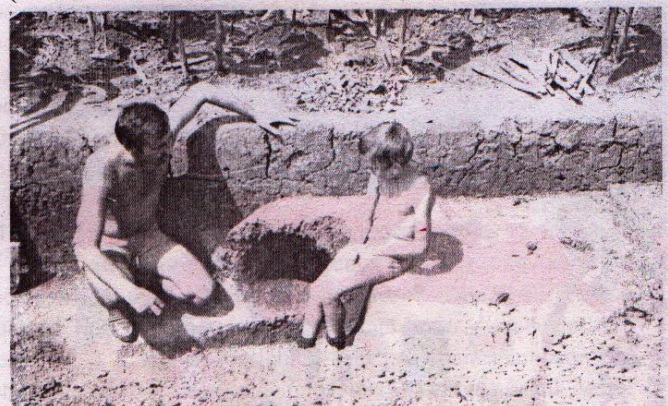
Pentru mine este un om minunat, cu care m-am înțeles în toți acești aproape 50 de ani de când suntem împreună.

Nu ne-a despărțit nimic, nici măcar evenimentele politice din 1964 (Declarația P.C.R.) sau cele din 1968 (invazia Cehoslovaciei), când multe familii mixte (rusoaice cu români) s-au destrămat.

Ec. Dumitru Iordache

PROFESORUL DE ISTORIE VICTOR NICOLAE

Victor Nicolae, din satul Șirna, fost profesor de istorie la Școala Vârnița și director al Școlii Hăbud (1975-1976), în prezent director al Școlii *Regina Elisabeta* Poiana Țapului, încă din anul 1970 a semnalat Muzeului Județean de Istorie și Arheologie Prahova existența unor vestigii arheologice în comuna Șirna, în zona *Fântâna lui Hârțu*, publicând, împreună cu profesorul Nicolae Simache, personalitate de mare prestigiu în istoria și cultura prahoveană, articolul: *Un vechi sat prahovean - Șirna (Flamura Prahovei, 28 octombrie 1971)*.

1978, iunie. Prof. Victor Nicolae la gura unui cuptor cilindric de reducere a minereului de fier, datat sec. VIII-X d.Hr.

SFATUL SPECIALISTULUI: MEDICINĂ UMANĂ - MEDICINĂ VETERINARĂ

DROGURILE - FACTORI CHIMICI DE MARE RISC, CU EFECTE NOCIVE ASUPRA SISTEMULUI NERVOS

Drogurile sunt materii prime de origine vegetală, animală sau minerală, care servesc la prepararea anumitor medicamente. A te droga înseamnă a-ți administra cantități exagerate de medicamente, în special de stupefiante, fapt cu consecințe nefaste asupra întregului organism.

Drogurile:

1. deprimă sistemul nervos (băuturile alcoolice, harbituricele, solvenții, substanțele ce reduc durerea);
2. stimulează sistemul nervos (cocaina, amfetaminele, cofeina, tutunul);
3. perturbă funcțiile sistemului nervos (halucinogenele, canabisul).

Alcoolul: inițial duce la relaxare, apoi scade capacitatea de concentrare (la 1,5 g/l, persoana se îmbată; peste 1,5 g/l, persoana este beată; între 3-5 g/l, persoana este mort de beată; peste 5 g/l, intră în comă). Chiar și cafeaua și ceaiul, care sunt stimulente ușoare, consumate nerațional, produc greață, emoții, agitații.

EVITAȚI ORICE CONSUM DE SUBSTANȚE CARE VĂ ÎNRĂUȚĂTESC SĂNĂTATEA MENTALĂ ȘI FIZICĂ!

(Vezi lucrarea: *Atingerea standardelor educaționale prin evaluări reale: BIOLOGIE UMANĂ*, autori: prof. Gh. Drăgușoiu și prof. Petruța Oprea,

VIESPEA - cel mai mare dușman al albinelor

Viespea este o insectă himenopteră, solitară sau socială, având în partea posterioară a abdomenului un ac prevăzut cu o pungă cu venin sau un ovipozitor.

Înțepătura de viespe este foarte periculoasă. Spre deosebire de albină, viespea nu moare după ce înțeapă. Este deosebit de vicleană.

Îndeosebi toamna, viespile atacă stupinele, omoară regina coloniei de albine și consumă mierea. Sunt foarte lacome.

Cuib uriaș de viespi (40 cm x 30 cm)

Pentru protejarea coloniilor de albine, stuparii trebuie:

- să depisteze cuiburile de viespi și să le distrugă (purând mască);
- să micșoreze urdinișul stupului;
- să pună capcane: sticle de ½ l cu apă îndulcită, în crengile pomilor apropiați de stupină.

Albinele nu intră în sticle (într-o sticlă se pot îneca peste

DIVERTISMENT... MEDICAL - LITERAR ANTITABAGIC

FABULA ȚIGĂRILOR

Sunt cea mai modestă și sărmană țigară din țară,
Kent, Winston, Viceroy nu mă recunosc de surioară,
Nici Pall Mall și nici Parlament, care mai de care,
Se dau de neam mare cu origini nobiliare;
Se laudă că au cel mai tare parfum
Și că n-au miros greu de tutun
Fiindcă fumul lor, fiind mai de rasă,
Nu plutește ca mahorca prin casă.
Degeaba se laudă ele, la ce bun,
Că toate, toate suntem tot de tutun,
Dar adevărat este că ele au căutare
Prin saloane mondene și lumi literare,
Iar, la petreceri din înalta elită,
Sunt semn de blazon și mare ispită...
...Eu rabd că n-am look de cadou
Nici de onomastici sau Anul cel Nou,

Ba într-o zi, când eram pe-un birou
Depusă-n pachet pentru șeful cel nou,
M-am trezit brusc într-un coș de nuiele
Printre mucuri de Kent și zaț de cafele!
Dragi români, prieteni, frați și cumnați,
Salvați-mă, fumați-mă, mă cheamă Carpați!

*Nu te mai plânge, soro, te rog,
A ta consoartă, Snagov!!*

MORALĂ ȘI ÎNDEMN:

Să ascultăm povata unui plămân plâpând:
Țigările se laudă, țigările se plâng,
Dar țineți cont, vă-ndemn, de sfaturile mele,
Eu simt că toate sunt CANCERIGENE!!!

DYON

APEL CĂTRE PRIMĂRIA, CONSILIUL LOCAL ȘI OAMENII DE BINE DIN COMUNA ȘIRNA

Apariția unei publicații locale comunale, cu o problematică multidisciplinară: literatură, istorie, arheologie, artă, științe, religie, sănătate, învățământ, management, precum aceea a revistei cu nume simbolic *Fântâna din Șirna*, este de mare importanță pentru comunitate, pentru dezvoltarea ei cultural-spirituală și edilitară.

Sperăm că Primăria Comunei Șirna, prin domnii: **Dragu Costel**, primar, **Alexandru Ilie**, viceprimar, **Mihai Vasile**, secretar, și domnii consilieri: **Andrei Gabriel**, **Apostol Dumitru**, **Bîra Ioan**, **Dumitru Marin**, **Ion Marin**, **Iordăchescu Nela**, **Martin Constantin**, **Malea Elena**, **Militaru Ion**, **Pîrvu Ionel**, **Popescu Viorica**, **Radu Dumitru**, **Savu Matei**, **Stan Marin**, **Stan Victor**, precum și ceilalți oameni de bine din comuna Șirna să aprecieze inițiativa noastră, deja concretizată în apariția primului număr, urmând să sprijine financiar, prin mijloace legale, apariția în continuare a revistei *Fântâna din Șirna*.

Prin realizarea revistei nu se urmărește, de către nimeni, obținerea de profituri materiale/bănești. Poate că, acum și peste timp, se înțelege/se va înțelege sensul moral al dăruirii noastre.

Colegiul redacțional

ERASMUS: *Nici un dar nu este mai prețios decât sfatul bun.*

CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI REVISTA FÂNTÂNA DIN ȘIRNA!

CASETA SPONSORULUI

Colegiul redacțional mulțumește doamnei director al revistei, jurist/subinginer Valentina Dobrescu, patron al societăților comerciale:

- S.C. IRIS VAL-DO S.R.L. Ploiești (farmacie și servicii de înfrumusețare);
- S.C. POLICLINICA IRIS- DO DOBRESCU S.N.C. Ploiești;
- S.C. DOBMARLUCI S.R.L. Ploiești (închirieri spații proprii), pentru sprijinul financiar dat în scopul asigurării costurilor de pretipărire (materiale: dischete, CD-uri, xeroxare manuscrise, procesare, tehnoredactare, fotografii, scanare, printare), tipărire și corespondență.

ÎN ATENȚIA CITITORILOR/COLABORATORILOR

Colegiul redacțional adresează invitația fiilor fiecărui sat: Tăricești, Șirna, Varnița, Hăbud, Brătești, localnici sau stabiliți oriunde, să trimită redacției tot ceea ce cred că este important de a fi cunoscut despre istoria și viața culturală, științifică, spirituală, artistică, medicală, de învățământ și social-economică a comunei sau despre propria lor activitate.

Textele (nu mai mult de două pagini, de preferință tehnoredactate pe dischete) vor fi înaintate redacției cu mențiunea: Pentru revista *Fântâna din Șirna*, la adresele:

- Biblioteca Comunală Șirna, bibliotecar Camelia-Iuliana Pîrvu;
- Ion Dumitru (Tudor Vasilica), satul Șirna, comuna Șirna;
- Ion Dumitru, Ploiești, str. Lăcrămioarei, nr.2, bl.12, scara B, ap.31, et. II (eventual informații la telefon 0244/571687).

DIRECTOR: VALENTINA DOBRESCU
COLEGIUL REDACȚIONAL:

Redactor șef: Ion DUMITRU
 Redactori: Camelia-Iuliana PÎRVU (și secretar de redacție), Andreea-Nicoleta BARSĂȘTEANU, Constantin NICOLAE, Dialisa-Mariana NEDELCU, Doița-Mariana TĂTARU, Ecaterina SAVU, Elvira RADU, Floarea NICOLESCU, Florentina GHEORGHE, Ion GROZESCU, Venera MANEA

Procesare/tehnoredactare:
 Corina DUMITRU,
 Marcela LEMNETE,
 Corectură: Denise-Constanța DUMITRU
 Fotoreporteri:
 Valeria SANDU, Călin-Mihai DUMITRU
 Difuzare: Liliana MALEA

Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.

PENTRU TRANSPARENȚĂ. Acest prim număr al revistei *FÂNTÂNA DIN ȘIRNA* a fost tipărit în 200 de exemplare, din care 50 au fost donate: Ministerului Culturii și Cultelor, bibliotecilor (Națională, a Academiei, N.Iorga Ploiești, comunală), Direcției de Cultură Culte și Patrimoniu Cultural Național Prahova, Muzeului Județean de Istorie și Arheologie Prahova, Filialei Prahova a Arhivelor Statului, Inspectoratului Școlar al Județului Prahova, Casei Corpului Didactic Prahova, grădinițelor, școlilor, bisericilor, dispensarelor medicale din comună, Primăriei Șirna, colaboratorilor autori, presei.

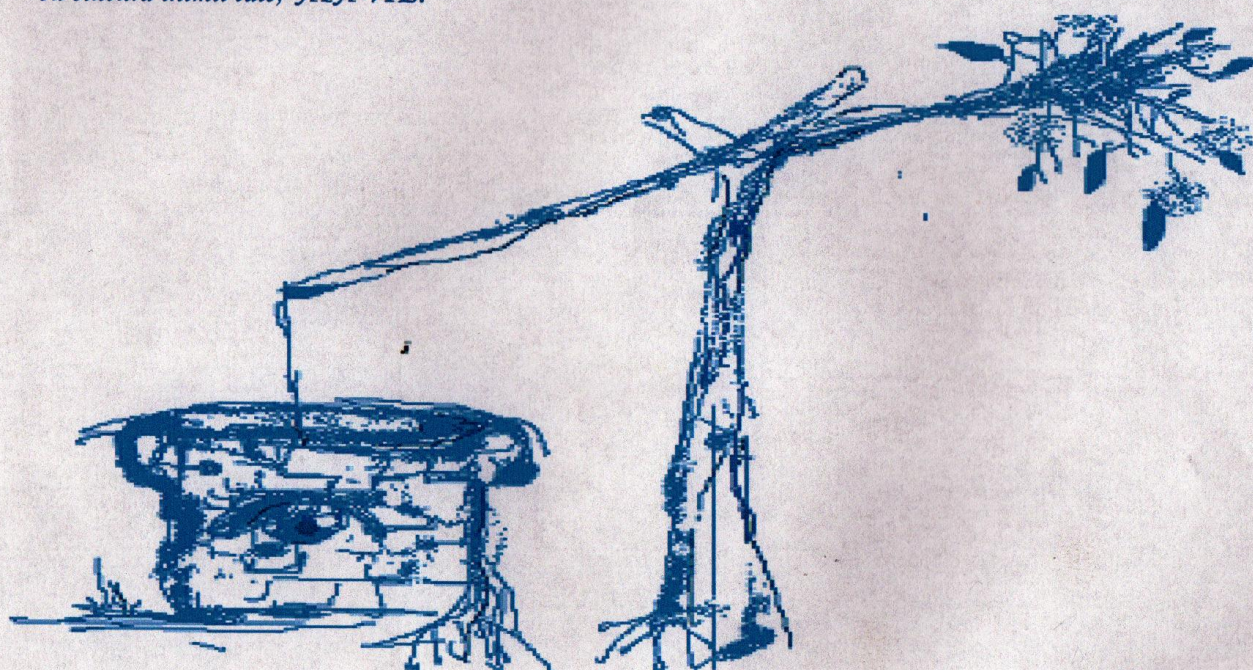
Toate exemplarele primului număr al revistei *FÂNTÂNA DIN ȘIRNA* sunt gratuite. Dacă pentru numerele următoare se asigură, prin sponsori, plata integrală a cheltuielilor de pretipărire și tipărire, revista se va difuza tot gratuit. Sperăm ca APELUL nostru să aibă ecou.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI. Receptivi la apelul colegiului redacțional, în ședința Consiliului Comunal Șirna din 28 aprilie 2005, 13 din 15 consilieri, respectiv domnii/doamnele: Andrei Gabriel, Apostol Dumitru, Bîra Ioan, Dumitru Marin, Ion Marin, Iordăchescu Nelea, Malea Elena, Militaru Ion, Pîrvu Ionel, Popescu Viorica, Radu Dumitru, Savu Matei, Stan Victor au hotărât să contribuie cu 100 000 lei, fiecare, la realizarea primului număr al revistei "FÂNTÂNA DIN ȘIRNA". Un prim fapt onorabil și încurajator.

Colegiul redacțional

... Fântâni se găsesc peste tot pe unde sunt oameni;
fântâni există unde se adâncesc trăiri și gânduri:
în fiecare dintre noi...

Să-ți fie sete să scoți, din fântâna minții,
cu ciutura inimii tale, **APA VIE!**

Un gând pentru lansarea revistei
„**FÂNTÂNA DIN ȘIRNA**”
la Biblioteca Comunală,
pentru tine, cititorule!
Iuliana - Camelia Pîrvu, bibliotecar